

Духовність і сила української фізичної культури: кафедра теорії і методики фізичної культури та її місія

Кафедра, немов берегиня, стоїть на витках духовного спадку історико-педагогічних основ розвитку фізичної культури українського народу. Її наукові пошуки, подібні до розгалужених гілок старезного дерева, торкалися багатючих традицій української системи фізичного виховання та шляхів її розвитку: дослідники поринули в глибину військово-фізичного виховання, що, як загартована криця, формувало міцних і мужніх захисників рідної землі; осягали глибину українських національних традицій – українських народних ігор, розваг та забав, які, мов старовинні обереги, передавалися з покоління в покоління, сприяючи формуванню тіла й духу дітей та підлітків; вивчали фізичне виховання у молодіжних товариствах та релігійних організаціях, де спорт став містком між вірою, національною свідомістю та прагненням до вдосконалення. Важливе місце посіла й українська спортивна термінологія – слова, наповнені глибоким семантичним відлунням давнини.

Тому Лого нашої кафедри – це не просто знак, це жива енергія, втілена в образі літер, що перетворюються на гопаківця, застиглого в моменті прямого копняка. Цей удар – момент, коли сила стає правдою. Це – символ любові до рідної землі, непохитної вірності її традиціям, відданості принципам панування Світла, Правди та Добра, пошани до великої історії нашого народу, поваги до старших, внутрішньої гармонії між тілом і духом, зв'язку між минулим, теперішнім і майбутнім.